Вирошище (що) самодивско кръстилище, дето играят, а после се кръстят самодивите. Нагорско орошище — вирошище, дека реди орото играят. М. 20.

Вирче (що о) — чета (що а) умн. от вир. Малко вирче, гъдреви ми Ѓа.

Вирчина (що а) умн. от вир. колкавае долчина колка ще е вирчина.

Вирчинки (що а) умн. от вирчина.

Вирѓя гл. д. нова дума, уставал харовва, дой Ирчвено; тонася му, радневаму, а Зднева. Очибом е много такостлива, защото навѓрдѣ бѣрѓѣ вирѓе. Л. Д. 1871 р. 125. Товатечого расте насарота колкото вирѓе болеста — 134. Чгмнава земя в покрь врвнеле може да вирѓе и посадото. Л. Д. 1872 р. 234. Когато вашата е гоша тя ѓ хваща и вирѓе по-брчо. — 142. Будитѣ само тогава вирѓѣта добрѣ, когато топлината ѓа ѓ прекара сроти в остестъвото. Л. Д. 1874 р. 196. Ако на една почва немоча да расте и годинта трѣвата, то на моя не може да вирѓе и хвѣдото черно. 2) в. вѣрнув.

Вирѓ, ниц, — гл. д. дигам и на горѣ, то горче, то-то горчя, вирѓ глава, вирни не слушам, 2) вирни отам, гоки се. 3) вирни нос, сърдисе. Вирѓ бчк. лицата, тия от моя вмно. Вирни си дѣдовчи. Видѣла фабата че ковала бивоичи и тия ѓа навирнала крак. Град бил ковалтия, а тия си пак вирнали отамка та.

Вирнисе, гл. възвр. и сгрѣд. 1) от вирни се, стар. на горѣ, дърви се, то горчи се, навдѣ гл. 2) от вир, става, събира се вир. в. и навирѓ се, навирѣвале.

Висенье (що) Кога и вещо висен.

Висеш. в. висѣ.

Висец (що) каменича част от балкани на вер от врата просирана.

Вискам, в. врещя. и вриска.

Виски мн. (що) (о-ровичи) или мѣчно дѣчо и висеш и вриска.

Висна 1) гл. свр. от виска м. в. вѣрдеса. 2) гл. свр. от висѣ. чтоѓрѣ. повеча слоѓ. провисна.

Висувам гл. учащ. в. висувам, провисувам. 2) и вреща ѣвам.

Високосна година, (високосна и високосна година) всяка четвърта година, на която се прибавя по един ден повече от редовните години. Високосната година има 366 дена, а редовните имат по 365 дена. Редовните години февруарио брои 28 дена а през високосна година го броят 29 дена.

Вирнѣ, ош, — нал. гл. свр. от вирѣ. Вирни крак правенкам ѓа, замини ѓа.

Вис (що) название на един висок хълм в балкана на пътят от Трявна за Мъглиш.

Висам гл. в. висѣ. Ик сут начина ко'ам гердеш да тивисам кико него, на тваото Ѓого Чарло, кто верковица на Запад. М. 287.

Висковско м. висчност около трѣвна.

Висканье (що) в. Висенье или висенье.

Висч (що) рамена, хъхране на кон; врясък вр. время и викам, висча.

Високос. Черк. в. високосна година.

Висеом твор. падеж от високостелало нарѣчие точно. М. 287 чеков чарен кон. М. 143.